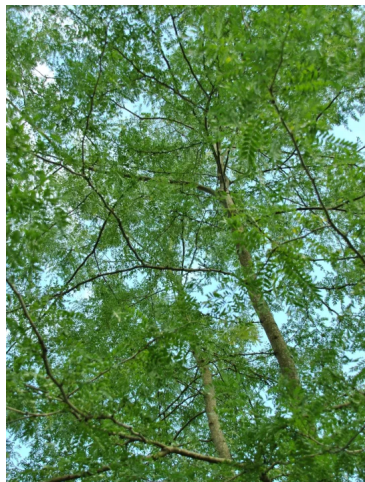

Gleditsia triacanthos f. inermis

Wysokość	15 – 20 (25) m, fast growing
Szerokość	10-15m
Korona	irregular sphere, light, open crown
Kora i gałęzie	branches reddish brown, thornless, bark grey, shallow grooves
Liście	pinnate or bipinnate, glossy fresh green, feathered leaf
Kolor jesienny	żółty
Kwiaty	light green, inconspicuous, June
Owoce	sickle-shaped pods, 30 - 45 cm long
Kolce/ciernie	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	light soils
Wilgotność podłoża	Dobrze znosi suche podłoże
Wymagania stanowiskowe	Toleruje utwardzoną nawierzchnię
odporność na mróz	5a (-28,8 do -26,1 °C)
Odporność na wiatr	very good
Odporność na inne	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), odporny na wiatr, odporny na sól sypaną na drogi
Drzewo wybierane przez faunę	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), odporny na wiatr, odporny na sól sypaną na drogi, drzewa miododajne dla pszczół
Zastosowanie	aleje i szerokie ulice, donice na drzewa, ogrody dachowe, tereny przemysłowe
Shape	drzewo wysokopienne, drzewo wielopniowem
Pochodzenie	North America
Synonimy	Gleditsia inermis

Nieregularnie rosnące drzewo o wysokości 15-20 (25) m. Ma szary pień z płytkimi rowkami, gałązki i młode liście są czerwono-brązowe. Nazwa f. inermis jest nazwą zbiorową dla różnych bezkolcowych form G. triacanthos. Z tego względu jest często preferowana do sadzenia przy ulicach i alejach. Złożone liście o długości do 20 cm wyrastają późno, a pojedyncze liście mają wielkość około 3 cm. Latem są świeżo zielone, jesienią złotożółte. Po kwitnieniu pojawiają się sierpowate strąki, czasami o długości do 45 cm. Zmieniają kolor z żółtawozielonego na brązowoczerwony i utrzymują się do zimy. Strefa mrozoodporności: 5a